

holdelse af gældende bestemmelser vedrørende ophavsret og beslægtede rettigheder, og at en sådan viderespredning finder sted på grundlag af individuelle eller kollektive kontraktmæssige aftaler mellem indehavere af ophavsret eller beslægtede rettigheder og kabeldistributørerne. Direktivet skal i almindelighed være gennemført i national lovgivning senest den 1. januar 1995. Det fremgår dog af direktivets art. 8, stk. 2, at medlemsstaterne uanset bestemmelsen i art. 8, stk. 1, indtil den 31. december 1997 kan opretholde lovbestemte licensordninger, som var gældende pr. 31. december 1991, eller som det udtrykkeligt ved lov var muligt at indføre pr. denne dato.

Kulturministeriet har på denne baggrund overvejet, om den gældende lovbestemte licensordning efter ophavsretslovens § 22 a bør opretholdes indtil 31. december 1997, eller om den i direktivet indeholdte aftalelicenslignende ordning bør gennemføres allerede pr. 1. januar 1995.

Da den i direktivet indeholdte aftalebaserede ordning på en række punkter indeholder forskellige løsningsmuligheder, finder ministeriet det mest hensigtsmæssigt indtil videre at opretholde den gældende tvanglicensordning efter ophavsretslovens § 22 a og benytte den mellemliggende tid til en nærmere undersøgelse af, på hvilken måde den fremtidige ordning skal tilrettelægges.

Det fremgår af bemærkningerne til den gældende ophavsretslovs § 22 a, at bestemmelsen ikke finder anvendelse for så vidt angår programmer, der alene distribueres ved hjælp af kommunikationssatellitter, medmindre der samtidig sker direkte udsendelse til almenheden. Bestemmelsen finder heller ikke anvendelse på programmer, som udsendes i kodet form.

Forståelsen af udtrykket »udsendes i radio og fjernsyn« er i nærværende forslag nærmere fastlagt i bemærkningerne til § 2. Da det i § 2 anførte afviger fra den forståelse af udtrykket »udsendelse i radio og fjernsyn«, som ligger til grund for licensordningen i den gældende lovs § 22 a, finder ministeriet det rigtigst, at det i selve lovteksten præciseres, at den lovbestemte licensordning efter lovforslagets § 35, stk. 1, ikke finder anvendelse på udsendelser i radio og fjernsyn, som sker i kodet form, og udsendelser som foretages via kommunikationssatellitter, medmindre der samtidig sker direkte udsendelse til almenheden. Forslaget til § 35, stk. 5, er udformet i overensstemmelse hermed.

Til § 36

Forslaget til § 36, stk. 1, om eksemplarfremstilling af edb-programmer svarer, med enkelte redaktionelle ændringer, til bestemmelsen i den gældende lovs § 11 a, der blev gennemført i 1989 og ændret i 1992. De redaktionelle ændringer består i, at bestemmelserne i den gældende lovs § 11 a, stk. 1-3, af systematiske grunde foreslås samlet i et enkelt stykke, jf. forslagens stk. 1, nr. 1-3. Bestemmelserne om ufravigelighed er som følge heraf samlet i forslaget til stk. 3.

Forslaget til § 36, stk. 2, er nyt. Som nævnt i bemærkningerne til § 12, stk. 2, finder Kulturministeriet, at der bør gennemføres et generelt forbud mod eksemplarfremstilling til privat brug i digital form, når eksemplarfremstillingen sker på grundlag af en gengivelse af værket i digitaliseret form. Hidtil har et sådant forbud efter den gældende lovs § 11, stk. 2, nr. 3, kun eksisteret for litterære værker i form af edb-programmer. Efter denne bestemmelse er det ikke tilladt at fremstille eksemplarer til privat brug af edb-programmer i maskinlæsbar form.

Forslaget til stk. 2 har principielt til formål at give den, der har ret til at benytte et værk i digitaliseret form, en vis begrænset ret til eksemplarfremstilling mv. svarende til, hvad der i dag gælder for edb-programmer.

På baggrund af synspunkter fremkommet under lovbehandlingen i foråret 1994 er forslaget til stk. 2 justeret på følgende punkter i forhold til det i februar 1994 fremlagte forslag:

- Ved henvisning til § 36, stk. 1, nr. 2, gives der som noget nyt en mulighed for, at den, der har ret til at udnytte et værk i digitaliseret form, også kan fremstille et sikkerhedseksemplar, for så vidt det er nødvendigt for benyttelsen.
- Det bestemmes, at retten til efter § 36, stk. 1, nr. 1, at fremstille tekniske brugskopier ikke – som tilfældet er med edb-programmer – skal give adgang til at foretage nogen ændring i digitaliserede værkseksemplarer, jf. forslaget til § 36, stk. 2, 2. pkt.
- Retten til eksemplarfremstilling efter forslaget til stk. 2 begrænses til at gælde for digitaliserede værker, hvis anvendelse styres af et edb-program. Kun i sådanne tilfælde synes der at være behov for en vis nødvendig teknisk brugs- og sikkerhedskopiering.

Til § 37

Forslaget til § 37 om eksemplarfremstilling af edb-programmer svarer til den gældende lovs § 11 b, der blev gennemført i 1989 og ændret i 1992 som følge af